

Om at bestå buejagtprøven med langbue, eller at få kamelen igennem nåleøjet [1]

Skrevet af : JonJagd til den 22. Sep 2003 - 07:11

Buejagt [2]

Af Rasmus Skjoldman

I august 2003 bestod Rasmus Skjoldman fra KBL buejagtprøven med langbue. Han er nu med i en lille men støt voksende gruppe af instinktive bueskytter, der har bestået denne svære prøve. Her fortæller Rasmus sin underholdende "lidelseshistorie" om hvad han skulle igennem før end han kunne kalde sig langbuejæger. Desuden giver han os nogle rigtig gode råd, som kan være til hjælp til os andre, som går med de samme drømme.-----

Min interesse for bueskydning, blev vagt til live, efter at have ligget i dvale i 23 år, da jeg en dag greb om buen, der havde ligget og ventet hjemme i min fars skur lige siden den blev lagt der for 23 år siden.

Buen knækkede efter at jeg havde trukket den en tand for langt. Men da var det allerede for sent, jeg var uden for redning.

Jeg mødte nogle flinke fyre inde i Københavns buelaug, der var langbuejægere. Eller den ene var og den anden var i skarp træning. Vi trænede sammen, og jeg syntes at det gik hurtigt med at blive bedre. Hvor svært kunne det da være. Jeg deltog i det obligatoriske buejagtkursus og kom hjem uden at være blevet meget klogere. Jeg syntes, at den teoretiske del var noget tynd. Jeg anskaffede mig dog straks nogle jagtskiver. Jeg læste alt i buejagt-teoribogen en 17-18 hundrede gange og købte en cd rom med den obligatoriske jagtprøve. Nu skulle jeg bare blive god i en fart.

Jeg mødte op til prøven og var godt forberedt. Teoriprøven var let som tærte. Så jeg tænkte, at jeg da lige så godt kunne være den første på skiverne så af sted det gik. Forbi på bukken og træf på ræven, men atter forbi på anden. Skiverne stod underligt syntes jeg. De svævede oppe i luften, de stod ikke på jorden som de plejede.

Af sted til postmanden for at betale for en ny tur. Bang bang slut. To rene forbiere. Der stod jeg med måneders træning smidt i sølet. Jeg blev syg. Min ryg smertede og jeg frøs. Jeg ville hjem og ligge i min seng. Det gjorde jeg så i tre dage. Lysten til at skyde var væk. Men hvor kunne det dog være fedt at gå på jagt med bue. Jeg måtte prøve noget nyt. Jeg deltog i alverdens konkurrencer, og det gik også udmærket men! I en konkurrence kan man håbe på at modstanderen har en dårlig dag. I Stenlille til buejagtprøven er det kun dig, du skyder i mod. En skummel tanke. Langsomt men sikkert opelskede jeg et had til de officielle jagtskiver. Min glæde ved at skyde og se flugten af en pil blev overdøvet af irritationen ved at ramme en lille smule ved siden af. Jeg fandt herved ud af nogle ting:

Nr. 1: Det er sjovt at skyde med bue.

Nr. 2: Du skal skyde bedre en din makker og ikke håbe på, at han har en dårlig dag.

Nr. 3: Tænk positivt!

Nr. 4: Sæt dig et mål der er til at nå. Når det er nået så sæt et nyt. Da jeg gik til prøve nr. 4 tænkte jeg på at jeg skulle nå til skive nr. 4. Jamen sagde folk i klubben, det består du jo ikke af. Nej men jeg når forhåbentligt mit mål. Det er så svært, at det ikke er nogen skam at dumpe.

Da dagen oprandt var jeg klar, friske fjer på pilene og top tunet grej. Jeg fik det obligatoriske sus i maven da jeg så Stenlille dukke op af morgentågen. Jeg ventede til at der var en compound snyde bue der havde skudt fuldt hus. Så har man noget at fokusere på på skiven. Jeg havde øvet mig på arrowhead skiverne (sorte skiver med fem ringe og et smørgult centrum) og var i den grad vel skydende. 5 8 13 18 22 meter. Kom an do!!

Jeg gik ned til den i grunden flinke prøve sagkyndige og blev anvist første skive, bukken. Blodet dunkede i ørene og jeg glemte alt jeg havde indøvet. Et smukt skud i røven på dyret. Der efter lige over ræven. Pik og patter! Det var hvad jeg sagde. Ikke særligt kønt men meget rammende. Jeg gik fnysende op til de andre og proklamerede, at hvis det plejede at se sådan ud ,når langbuerne prøvede, så skulle buerne knækkes og vi skulle have smæk med resterne.

Jeg slog følge med en anden langbueskytte op til posten. På vejen sad jeg så og analyserede lidt. Jeg kom til den konklusion, at når det gjaldt, så begyndte jeg at "gapskyde"(*). Det ved man jo hvad er, eller hvad?? Det træner jeg jo sådan set intenst, for at undgå!

[3]Vel tilbage skød jeg på arrowheadskiverne igen. Ved at skyde på dem psykede jeg ikke mig selv hvis jeg(gud forbyde det)skød ved siden af. Alt gik lige som for lidt siden. Super skydning. Jeg snuppede en kop sød kaffe og gik ned til skiverne og den sagkyndige. Igen startede jungle trommen inde i mit øre. Jeg fokuserede på pletten inde i dyret og slap. Ved Jehova! Pilen gjorde nøjagtigt som jeg havde forventet. Den sad midt i rådyret! Pyha, nu skulle jeg have ræven. Smak, den sad også. Nu kunne jeg nå det selv hvis jeg skød ved siden af de to næste? Hvordan det tænker I jo nok. Jo mit mål på 4 skiver. Nu blev det sjovt! Hvor langt kunne jeg komme? Gåsen døde, og haren døde, dog lidt tyndt. Hold da fest nu kunne jeg gøre det. onde tanker der bare forstyrrer. Kom nu mand! Hånden der holdt strengen nægtede at slippe, ned med buen, op igen og bang. Den sad. Jeg havde forestillet mig noget med at løbe skrigende rundt, men nej. Ja du skal lige skyde til anden, selv om du har bestået. Der var nok ikke ret meget jeg hellere ville. Klask, alt gik op i en højere enhed. Jeg svævede lidt, syntes jeg. Da jeg kom op til de andre var der en der sukkede over, at de nu mistede

deres hovedsponsor. Jep, jeg skal først til prøve når jeg fylder 40!

Jeg havde skudt i ca. 2 år og været til 4 prøver af to forsøg hver gang, i alt 8 forsøg. Jeg skyder med en 50# 69 samick hunter longbow. Jeg bruger alu- (aluminium) pile af mærket Easton Legacy 2016. Udgangshastigheden var på prøvedagen 181fod ved 0 m. Jeg brugte Spitfire træningsspidser.

Hvis jeg lige skal komme med det gyldne råd, så må det være, at man skal huske, at det skal være sjovt. Man kan godt skyde på alt muligt andet end de flotte skiver, som man går til prøve på. 1 til 2 gange på en dag og kun som afslutning på en god træning. Varier placeringen, nogle gange i skov, andre på mark. Det er svært. Bueskytter som jeg har haft og har som "idoler" tøver ikke med at sige, at det ikke er nogen skam, at dumpe til den prøve. Som sagt er det nok nemmere at få en kamel igennem et nåleøje.

(*) Gapskydning er en skydestil, hvor man ser på den lodrette afstand mellem pilespidsen og det punkt på skiven man vil ramme. Eksempelvis kan man være kommet frem til, at der skal være 5 cm mellem pilespidsen og hjerteringen på rådyret på 25 meters afstand, eller at pilespidsen skal være på højde med foden på rådyret. Skydestilen bruges meget på regulær skiveskydning på afmålte afstande, men kommer ofte til kort til jagtskydning, hvor afstanden til målet og størrelsen på målet varierer. Her er den instinktive skydestil, hvor man ikke ser på pilen men kun på punktet man vil ramme, ofte bedre. Evt. aner man pilen i bunden af synsbilledet og bruger den til at bedømme retningen. Højden kommer man frem til ved at vide/ huske hvor hånden skal pege, når skudbilledet ser ud som det gør i den givne situation.

Links

- [1] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&file=article&sid=24>
- [2] <http://www.bueogpil.dk/index.php?name=News&catid=&topic=14>
- [3] <http://www.bueogpil.dk/images/topics/BorderArchery/RasmusBlackGriffonProfilLarge.jpg>

